

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců JUDr. Barbary Pořízkové, Mgr. Daniely Zemanové, JUDr. Michala Mazance a JUDr. Lenky Kaniové v právní věci stěžovatele **A. Ch. G.**, zastoupeného JUDr. Vladimírem Čarňanským, advokátem se sídlem v Praze 1, Vodičkova 41, za účasti **Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky**, se sídlem v Praze 7, Nad Štolou 3, v řízení o kasační stížnosti podané proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 21. prosince 2006, č. j. 56 Az 133/2006 - 42,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II.** Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Včas podanou kasační stížností se stěžovatel domáhal zrušení shora označeného rozsudku, kterým byla podle § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky, ze dne 15. 4. 2006, č. j. OAM-410/VL-07-11-2006, kterým byla zamítnuta jeho žádost o azyl jako zjevně nedůvodná podle ustanovení § 16 odst. 1 písm. g) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“).

Vzhledem k okolnosti, že v dané věci se jedná o kasační stížnost ve věci mezinárodní ochrany (dříve ve věci azylu), Nejvyšší správní soud se ve smyslu ustanovení § 104a s. ř. s. nejprve zabýval otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatele. Pokud by tomu tak nebylo, musela by být podle citovaného ustanovení odmítnuta jako nepřijatelná. Pro vlastní vymezení institutu nepřijatelnosti a jeho dopadů do soudního řízení správního Nejvyšší správní soud odkazuje na své usnesení ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 - 39, publikované pod č. 933/2006 Sb. NSS, www.nssoud.cz.

Podle citovaného usnesení je podstatným přesahem vlastních zájmů stěžovatele jen natolik zásadní a intenzivní situace, v níž je kromě ochrany veřejného subjektivního práva jednotlivce pro Nejvyšší správní soud též nezbytné vyslovit právní názor k určitému typu případů či právních otázek. Přesah vlastních zájmů stěžovatele je dán jen v případě rozpoznatelného dopadu řešení právní otázky nad rámec konkrétního případu. Primárním úkolem Nejvyššího správního soudu v řízení o kasačních stížnostech ve věcech mezinárodní ochrany je proto nejen ochrana individuálních veřejných subjektivních práv,

nýbrž také výklad právního řádu a sjednocování rozhodovací činnosti krajských soudů. V zájmu stěžovatele v řízení o kasační stížnosti ve věci mezinárodní ochrany je pak nejenom splnit podmínky přípustnosti kasační stížnosti a svoji stížnost opřít o některý z důvodů uvedených v ustanovení § 103 odst. 1 s. ř. s., nýbrž také uvést, v čem spatřuje – v mezích kritérií přijatelnosti – v konkrétním případě podstatný přesah svých vlastních zájmů a z jakého důvodu by tedy měl Nejvyšší správní soud předloženou kasační stížnost věcně projednat.

V kasační stížnosti však stěžovatel uplatnil toliko kasační důvody podle § 103 odst. 1 písm. a) a b) s. ř. s.. Namítl, že napadenému rozsudku krajského soudu vytýká nezákonnost spočívající v nesprávném posouzení právní otázky a vadnost řízení při zjišťování skutkového stavu před správním orgánem. Uvedl přitom, že soud v jeho případě nesprávně aplikoval § 2 odst. 5 a § 12 písm. b) zákona o azylu s tím, že podle jeho názoru náleží k sociální skupině osob zkrácených na svých majetkových právech a v této souvislosti tedy bylo na místě zabývat se tím, zda jednání jeho strýce – vyhrožování stěžovateli a zabavení jeho zděděných pozemků – je přičitatelné státu či nikoliv. K tomu Nejvyšší správní soud konstatuje, že otázkou příslušnosti k určité sociální skupině se již opakovaně zabýval a dostatečně vypořádal (srov. např. rozsudek ze dne 26. 8. 2004, č. j. 5 Azs 187/2004 - 49, publikovaný pod č. 401/2004 Sb. NSS, rozsudek ze dne 19. 5. 2004, č. j. 5 Azs 63/2004 - 60, publikovaný pod č. 364/2004 Sb. NSS, rozsudek ze dne 31. 3. 2004, č. j. 6 Azs 41/2004 - 67, či rozsudek ze dne 18. 12. 2003, č. j. 6 Azs 45/2003 - 49, www.nssoud.cz). Co se týče rozsahu zjišťování skutkového stavu a okolností azylově relevantních správním orgánem, Nejvyšší správní soud v tomto směru odkazuje rovněž na svou ustálenou judikaturu (srov. především rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 12. 2003, č. j. 5 Azs 22/2003 - 41, www.nssoud.cz).

Nejvyšší správní soud tak dospěl k závěru, že Krajský soud v Brně se v napadeném rozsudku nikterak neodchyluje od shora uvedené judikatury, která je jednotná a ustálená a poskytuje dostatečnou odpověď na námitky uplatněné v kasační stížnosti. Za těchto okolností Nejvyšší správní soud neshledal žádný důvod pro přijetí kasační stížnosti k věcnému projednání a konstatuje, že kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, a proto ji shledal ve smyslu ustanovení § 104a s. ř. s. nepřijatelnou a odmítl ji.

Stěžovatel podal návrh, aby kasační stížnosti byl přiznán odkladný účinek dle ustanovení § 107 s. ř. s. O tomto návrhu Nejvyšší správní soud nerozhodl, neboť kasační stížnost ve věcech azylových je odkladným účinkem vybavena ex lege (§ 32 odst. 5 zákona o azylu).

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3, větu první, s. ř. s., ve spojení s ustanovením § 120 s. ř. s., podle kterého nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 29. března 2007

JUDr. Radan Malík
předseda senátu

